

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XL. Differentia 13. Gestum non meo nomine jure Canonicarum habere
possum, seùs iure civili.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](#)

DIFFERENTIA 13.

*Gestum non meo nomine jure Canonico ratum habere possum, secū
Iure civili. Bartol. 76.*

I. Regula Iuris Canonici nona est in l. 6. Ratum quā habere non potest, quod ipsius nomine gestum non est: quam pluribus exemplis ex utroque iure petitum Dñus confirmat. Nam 1. si vulnerasti, inquit, vel occidisti clericum nomine tuo, & ego, cuius nomine factum non fuit, ratum habui, non sum innotatus vinculo excommunicationis, quia, quod meo nomine non est gestum, ratum habere non possum, c. Cū quā, de sent. excom. in 6. 2. Si gessisti negotium filii mei contemplatione ipsius filii, licet habeam ratum, non propterea teneor tibi, nisi eo modo, quo tenerer, si ratum non haberem, id est, ad quantitatem peculii 3. Item si filius meus rogavit rem preario nomine suo, licet ratum habeam, non aliter teneor interdicto de preario peculio tenus, quām tenerer, si ratum non haberem, quia non meo nomine gestum non possum habere ratum, l. si servus, ff. de precar. 4. Si occidisti hominem nomine tuo, vel aliud cuiuscunque generis delictum commisisti, vel contractum celebrasti nomine tuo, & ego habeo ratum, non teneror, proper predictam rationem. Ita Dñus, & alii interpr.

II. Quid ergo in mentem Bartolo

venit, ut Iuri Canonico contraria Regulam statueret. *Gestum non meo nomine ratum habere possum?* An fortè limitaciones aliquas attendit, quibus communis Regula minuitur? Diximus enim in Commentario prædicta Regula collationem à laico factam ab Episcopo ratam haberi posse: Item succellorem ea, quā non suo sed defuncti nomine acta sunt, & delatam filio bonorum possessionem ratam habere patrem posse, sed addita causa est, ex connexione rerum & personarum id fieri, unde non raro præsumitur voluntas & consensus interpretativus, qui sufficit, ut nostro nomine, etiam quod ignoramus, factum esse præsumatur. Neque in hoclo Civile à Canonico dissidere existimo, l. II qui, §. Alioqui, C. Quod cum eo, qui in al. potest, est, ubi Gottofredus. Ratihabitione mutuum nostro nomine non factum conciliatur. Item, ratihabitione factum alienum nostrum facimus, nimium fictione juris in proximâ personarum conjunctione fundata. Idem l. 43.

& l. fin. ff. de neg. gest. assertur.

V. Decimus in Reg. 60. ff. At-

millam V. Ratihabito.

Bronchorst Centur.

2. assert. 48.

XLI.DIF.